



עת"א 57960/08/18 - אייל בן משה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 57960-08-18 בן משה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט אהרון משניות
עותרים	אייל בן משה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

עניינה של עתירה זו בבקשת העותר כי בית המשפט יורה למשיב להכניס רב או אזרח לבית הסוהר לראש השנה בכדי שישמש כתוקע בשופר בימי החג. לחילופין מבקש העותר כי בית המשפט יורה לרב בית הסוהר לשהות בימי החג בבית הסוהר, בכדי שהוא עצמו יתקע בשופר בעבור האסירים.

מתגובת רב בית הסוהר אשר צורפה לתגובת המשיב עולה כי בשנים עברו אכן היה נהוג להביא אזרחים בתשלום שישהו בימי ראש השנה בבית הסוהר ויתקעו בשופר עבור האסירים, אולם הנהוג הזה עורר קשיים מרובים, הן בשל הקושי לאתר אנשים מתאימים, שבקיאים בהלכות ומוכנים לשהות בכלא בלא משפחתם, והן בשל הקושי הביטחוני שקיים כאשר אזרחים מבחוץ שוהים במשך זמן כה ממושך, למעלה מ-48 שעות, עם אסירים פליליים, על כל הסיכונים הכרוכים בכך. לכן, החל משנה שעברה הוחלט לשנות את השיטה, ולאתר בכל אגף אסיר שומר שבת, שיודע לתקוע בשופר, אשר יעבור הכשרה מתאימה פרקטית והלכתית, ויזכה את האסירים המעוניינים בכך בתקיעת שופר כהלכתה.

מתשובה משלימה של המשיב שהתקבלה היום נמסר כי אכן אותר אסיר מתאים שעבר הכשרה מתאימה, והוא אמור לתקוע בשופר גם באגף שבו נמצא העותר. בכך העותר מקבל למעשה את הסעד שביקש בהליך מנהלי, ואין עוד מקום לקיים דיון בעתירה.

למרות זאת, ב"כ העותר הגיב לתגובה המשלימה של המשיב, ולדבריו המענה שרב בית הסוהר מציע אינו מספק, ולכן הוא עומד על קיום דיון בעתירה. שקלתי את טיעוניו, ולא מצאתי בהן ממש. אכן, יכול להיות שבאופן תיאורטי ניתן לקיים את מצוות שמיעת השופר בהידור רב יותר מאשר הפתרון שנמצא בעניין זה ע"י המשיב כמפורט לעיל, אולם באופן טבעי, השהות בין כותלי בית הסוהר יוצרת מגבלות שונות, והמשיב עושה כמיטב יכולתו כדי לתת מענה סביר לצרכי האסירים,

עמוד 1



בהתאם למגבלות הנובעות מעצם המאסר.

עסקינן בהליך מנהלי, והשאלה שעולה בעתירה זו איננה האם יש אפשרות לקיים את המצווה בהידור רב יותר, אלא האם המענה שניתן ע"י המשיב הוא סביר, בנסיבות ובאילוצים הנובעים מעצם המאסר. אני סבור שהתשובה לשאלה זו היא חיובית, וכי המענה שניתן ע"י המשיב הוא סביר בנסיבות העניין, ומאפשר לכל אסיר המעוניין בכך לקיים את מצוות שמיעת השופר כהלכתה.

נוכח כל האמור לעיל, נחה דעתי כי העותר קיבל למעשה מענה סביר וראוי לסעד שביקש, ולכן מתייתר הצורך לקיים דיון בעתירה, ובקשת העותר בעניין זה נדחית. כפועל יוצא מכך, לאחר ששוכנעתי כי הנושא שעולה בעתירה בא על פתרונו באפיק המנהלי, התוצאה היא שאני מוחק את העתירה.

בשולי הדברים, בית המשפט מודה על האיחולים הנאים שבסוף תגובת ב"כ העותר, ומאחל לשני הצדדים ולבאי כוחם כתיבה וחתימה טובה וחג שמח.

המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשע"ח, 04 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.